

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 31/2019-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. januára 2019 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9 Co 49/2017 z 30. marca 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. decembra 2018 elektronicky doručená a 12. januára 2019 elektronicky doplnená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 9 Co 49/2017 z 30. marca 2017 (ďalej len „napadnuté uznesenie krajského súdu“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľovi bolo 9. mája 2017 doručené napadnuté uznesenie krajského súdu, ktorým krajský súd pripustil späťvzatie žaloby, platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) č. k. 58 C 186/2016-40 z 3. januára 2017 zrušil a konanie zastavil s tým, že rozhodol o práve žalovaných na náhradu trov konania v rozsahu 100 % od žalobcov (sťažovateľ bol v konaní v procesnom postavení žalobcu v 2. rade). Žalobcovia podali proti rozhodnutiu krajského súdu dovolanie, ktoré však bolo odmietnuté pre nespĺnenie podmienky povinného právneho zastúpenia.

3. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že ústavnú sťažnosť podáva z dôvodu, že napadnutým uznesením mal byť „ukrátený na ústavou zaručených právach na spravodlivý proces“. Sťažovateľ sa domnieva, že «v odvolacom konaní došlo, okrem iného, k vade uvedenej v ustanovení § 420 písmeno „e“ CSP. Rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, pretože v senáte rozhodovala ako jeho predseda [REDACTED], keď žalovaných 1) a 2) v konaní sp. zn. 6C/99/2009, na ktoré nadväzuje toto konanie sp. zn. 58C/186/2016, zastupuje (resp. zastupoval) advokát [REDACTED]. Podľa právneho názoru sťažovateľa právny poriadok SR nepripúšťa, aby v nadväzných sporoch k sporom, v ktorých účastníkov konania zastupovali advokáti, rozhodovali v senáte ich rodinní príslušníci. Podľa právneho názoru sťažovateľa uznesenie odvolacieho súdu vo výroku o práve žalovaných 1) a 2) na 100% náhradu trov odvolacieho konania je nespravodlivé a nedôvodne trestá sťažovateľa za ich oprávnenú snahu domôcť sa splnenia povinnosti žalovaných 1) a 2) združených vo v.o.s. podľa právoplatného a vykonateľného rozsudku.».

4. Následne sťažovateľ v sťažnosti poukázal na viaceré konania, ktoré v minulosti prebiehali na okresnom súde, resp. na krajskom súde a ktoré podľa jeho názoru súvisia s napadnutým uznesením krajského súdu. V záverečnej časti sťažnosti sťažovateľ zopakoval argumenty, ktoré boli uvedené v dovolaní.

5. Na základe sťažostnej argumentácie sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu vo výroku o trovách konania.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

9. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

10. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie,

- a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili,
- b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody,
- c) proti komu sťažnosť smeruje.

11. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

12. Ústavný súd po preskúmaní podania konštatuje, že toto nespĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti, aby mohlo byť prijaté na ďalšie konanie a aby sa o ňom mohlo meritórne rozhodovať. Ústavný súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ nespĺnil podmienku povinného právneho zastúpenia advokátom vyplývajúcu z už citovaného § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže k sťažnosti nepripojil splnomocnenie na zastupovanie advokátom v konaní pred ústavným súdom. Sťažovateľ k sťažnosti taktiež nepripojil ani kópiu napadnutého rozhodnutia krajského súdu, a tým nespĺnil podmienku vyplývajúcu z § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

13. Nadväzujúc na už uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažnosť neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde, na základe ktorých by mohla byť prijatá na ďalšie konanie. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľa po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

14. Nad rámec uvedeného ústavný súd uzatvára, že aj v prípade splnenia formálnych náležitostí by sťažnosť bola odmietnutá v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde už pri jej predbežnom prerokovaní, keďže bola podaná oneskorene. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (I. ÚS 109/06). Sťažovateľ v sťažnosti napadol uznesenie krajského súdu z 30. marca 2017, ktoré nadobudlo účinky právoplatnosti 9. mája 2017. Sťažnosť teda bola doručená ústavnému súdu zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty zakotvenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, teda oneskorene.

15. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd o ďalších uplatňovaných nárokoch sťažovateľa už nerozhodoval, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práv alebo slobôd sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2019